

Literáti se vám představují: Jana Štukhejlová

24. květen 2013 [StudentPoint](#)

To se mi líbí [Sdílet](#) 33

Autorčina práce.

Rodiče mě původně honili do sportu, ale neprozřetelně mě dali také do literárně-dramatického kroužku a já definitivně propadla umění.

Pověz nám něco o sobě, odkud jsi, co děláš – pracuješ, nebo studuješ?

Jsem z Liberce, což je město, kde buď prší, nebo je to do kopce. To se velmi projevilo na mém smyslu pro humor a také na svalnatosti lýtek. Rodiče mě původně honili do sportu, ale neprozřetelně mě dali také do literárně-dramatického kroužku a já definitivně propadla umění. To jsem odešla studovat do Brna a časem jsem se vrhla také na svou vysněnou žurnalistiku a zábavný obor jménem sociální antropologie. Kromě studia pracuji jako recepční v tanečním centru a také učím literární a komiksový kroužek pro [děti](#).

Proč si se rozhodla stát se redaktorem portálu StudentPoint? A proč právě v sekci Literatura?

Já dohodila kamarádce práci u nás na recepci a ona mě upozornila na inzerát, že literární sekce StudentPointu hledá redaktory. Věděla, že miluju knížky a chci někam psát, abych měla praxi. Ačkoli jsem předtím neměla žádné publikované články, zaujala jsem prý svým životopisem :-)

O čem nejraději píšeš ve svých článcích?

O knížkách zábavných, krásných a dobrých. A pak samozřejmě o [komiksech](#) a grafických románech. Ty jsou podle mě v Čechách stále

značně podceňovány a přitom jde o žánr, který umožňuje kombinovat literaturu a výtvarno s divadelními a filmovými prvky. Tomuhle Jana Štukhejlová. tématu jsem se věnovala i v bakalářské práci. Baví mě také japonská literatura, protože funguje úplně jinak než ta naše.

V pracovní ráži.

Co Ty a česká gramatika? Myslíš, že je pravdou onen zažitý napůl fakt, napůl předsudek, že muži mají s gramatikou větší problémy než ženy?

Jako sociální antropoložka nesnáším jakékoli zobecňování, takže bacha s nějakým muži/ženy. To jak kdo píše, určitě není ovlivněno jeho pohlavím, ale schopnostmi. Já například značně bojuji s čárkami ve větách a jako chlap si nepřipadám :-). Jinak si myslím, že to s mou gramatikou nijak špatné není. Samozřejmě by to ale mohlo být lepší.

Jací jsou tví nejoblíbenější autoři a která jejich díla tě nejvíce zaujala?

Nejvíc na světě miluji Williama Saryoana a nejen kvůli jeho božím mrožím kníru. Ve svých knihách bezvadně kombinuje absurdno, poetiku a laskavý humor. Těch knih je ale bohužel tolik, že svůj talent úplně rozmělnil. Jeho *Tracyho tygra* bych ale mohla číst pořád dokola. Dokonce jsem si *Tracyho tygra* zvolila i jako téma mé praktické maturity z výtvarné výchovy. Vyrobita jsem své vlastní vydání s linorytovými ilustracemi. Jinak hodně obdivuji Umberta Eca, ačkoli *Pražský hřbitov* nebyl úplně podle mého gusta. To ale nic nemění na tom, že se právě mazlím s jeho *Dějiny ošklivosti*. No a abych nezapomněla na nějakou dámu, když máme tu rovnoprávnost, tak mě baví Petra Soukupová. Její prvotina *K moři* na mě v českých literárních vodách zapůsobila jako dobrý zjev.

Jaké je tvé nejoblíbenější místo ke čtení?

Gauče, postele a křesla druhu. Nepohrđnu ani autobusem nebo vlakem, ale to se zase raději kochám krajinou. Poslední dobou se ale k beletrii dostávám bohužel jen před spaním nebo v šalině. Tu na čtení moc ráda nemám, protože čtu rychle a pokud stojím, tak se mi za jízdy špatně otáčejí stránky. Pak mi musí asistovat třeba revizor, a to je poněkud trapné, že...

Líbí se Ti chytrí muži, co čtou? Myslíš, že jim to přidává na kráse?

Tak určitě! Ale zas ten knihomol nesmí být nepoužitelné intelektuální pako, to už mě zase nebaví. Představme si situaci, že by mi někdo s hipsterskými brýlemi a propinacím svetříkem řekl, že zrovna dočetl Annu Kareninu, ale považuje ji za kryptofašistický buržoazní škvár. To by mohl být hezkej, jak by chtěl, ale stejně by si zasloužil tak akorát nějakým ruským klasikem po palici.

Preferuješ klasické knihy, nebo e-čtečky? A proč?

Jen a pouze [knihy](#). Hezky voní, mají ilustrace, a když ne, tak si je do nich můžu sama dokreslit. Jsem staromilec a čtečky prostě nemají to kouzlo. Odborné texty do školy čtu na počítači nebo si je tisknu na šmíráky a nic jiného si čtečky nezaslouží.

Co Ty a vlastní literární tvorba? Snažíš se sama psát?

Snažím, ale jsem člověk bez disciplíny a tak to jde těžko. Dříve jsem vyhrála pár literárních soutěží, měla vlastní veřejné čtení, ale čím víc píšu žurnalistické a odborné texty, tím méně času a chuti zbývá na psaní vlastních věcí. Spoustu příběhů ale nosím v hlavě a na různé papíry ve svém okolí zapisuji takové fragmenty. Někdy to jsou názvy a někdy jen slovní spojení, kterými se bavím. Nejvíce mě ale inspiruje příroda a společnost, takže teď dávám do kupy takové uhozené sociologické bajky s hlubokým morálním podtextem. Poslední se jmenuje Špic a kornspitz a další na řadě je příběh o první genderové vzpouře laboratorních myšáků. Třeba to někdy fakt dopíšu a vydám.

Máš nějaký oblíbený knižní citát, na který si v určitých chvílích vzpomeneš?

Nejčastěji si vzpomenu na „Uajííí“ Tracyho černého pantera alias tygra. Na nějaká velká moudra moc nejsem, a když už mě něco zaujme, podtrhnu si to v knížce tužkou. V poslední době si ale vždycky vzpomenu na komiks *Vrána* a otázku, kolik andělů se vejde na špičku jehly. Zejména, když přede mnou někdo nesnesitelně intelektuálně blábolí. Jsem totiž dost zlomyslná a hodně se bavím tím, jak tenhle naoko poetický a hlubokomyslný výrok vznikl. Prozradil to na letošním KomiksFESTu samotný autor *Vrány* James O'barr a parádně tím všem vytřel zrak!

Foto: Jana Štukhejlová, StudentPoint.cz

Jana Štukhejlová.

33

0

To se mi líbí

G+1

Sdílet

Tweet

2

Sdílet